Dosarul nr.1-133/2025
1-25124102-24-1-29082025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

16 decembrie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Adrian Clevada
Grefier Irina Cotruța
Cu participarea:
Acuzatorul de stat Alexandru Pulbere
Apărătorul părții vătămate, avocatul Igor Isac
Inculpatul Rebezniuc Iacov
Apărătorul inculpatului, avocatul Corneliu Pleșca
În lipsa:
Părții vătămate *****
Reprezentantul legal al părții vătămate Stavila Viorica

a examinat în ședința de judecată închisă cauza penală privind învinuirea:

Rebezniuc Iacov Andrei, născut la *****, originar din *****, domiciliat în *****, studii medii, în relații de concubinaj, nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, identificat prin codul numeric personal *****, anterior judecat, antecedentul penal fiind stins;
-prin sentința Judecătorie Dubăsari din 18.05.2011, în baza art. 186 alin.2), cod penal, proces încetat în legătură cu împăcarea părților;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit. a^1) din Codul penal.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 29 august 2025 până la 16 decembrie 2025.

Cauza s-a judecat în procedura simplificată, prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, -

c o n s t a t ă:

1. Rebezniuc Iacov Andrei a săvârșit violență în familie în următoarele circumstanțe și anume: el, la 08 noiembrie 2024, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în strada satului Boșcana raionul Criuleni, unde locuiește împreună cu fiul său ***** a.n.*****, cu care în corespundere

cu prevederile art.133[1] Cod penal sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, având intenția de a-i cauza vătămări corporale cât și manifestării unui comportament antisocial, știind cu certitudine și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, a aplicat violență fizică asupra minorului *****, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu mâna pe diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i ultimului conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202402D2496 din 09.01.2025 leziuni corporale ușoare și plagă contuzia regiunea frontală stângă, plăgi contuzie ale buzei inferioare pe dreapta, excoriații multiple în regiunea bărbiei, excoriație în regiunea patelei drepte, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui (-or) obiect(-e) contondent(-e) dur(-e), prin mecanism de lovituri și frictiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoare a integrității corporale sau sănătății.

2. ANALIZA PROBELOR.

Fiindcă cauza s-a judecat în procedura simplificată, prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, inculpatul Rebezniuc Iacov Andrei, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului (art.105-110, 370 Cod de procedură penală), pe lângă faptul că a recunoscut vina și probele acumulate în faza de urmărire penală, a mai declarat că are un fiu de 6 -7 ani, pe nume Vladislav cu care locuia împreună, dânsul a rămas cu copilul acasă, mama acestuia fiind plecată la bunica lui. Iar copilul a dorit să fugă din urma ei, la care s-a împiedicat și a căzut jos, susține că acesta l-a ridicat la care a aplicat cîteva lovituri asupra minorului, cele întâmplate au avut loc vara, copilul era îmbrăcat în șorț. Precizează că a aplicat lovitură asupra copilului în regiunea feței cu palma. Totodată declară că îi pare rău de celea comise și se căiește de cele întâmplate.

La 02 decembrie 2025 a recunoscut vina și prin cerere a solicitat examinarea cauzei în procedură specială prevăzută la art.364[1] Cod de procedură penală.

În procedura simplificată, au fost cercetate probele administrate în faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, care demonstrează integral vinovăția acestuia și anume prin:

- declarațiile părții vătămate minore *****, din care rezultă că, domiciliază în satul Boșcana, r-nul Criuleni, care a declarat că are cinci ani și merge la grădiniță, la moment dânsul trăiește cu mama Ana, mai înainte a trăit în altă parte, acasă la el, cu altă mamă nu a trăit și nu știe cu cine a locuit când era mai mic, nu-și amintește cînd a venit la mama Ana. Pe cineva cu numele Rodica și Iașa nu cunoaște, nu vrea să vorbească despre ei. La spital nu a stat niciodată. Pe el nu l-a durut nimic și nu știe de ce a fost la spital. El nu știe dacă a avut la ochi vreo bubiță și de la ce este semnul de lîngă ochi, nu a avut careva dureri lîngă ochi, capul la fel nu l-a durut. Pe el Iașa nu l-a bătut și nici mama Rodica nu l-a bătut și nici nu a strigat la el. Acuma el nu vrea să spună unde este mai bine să locuiască la mama Ana sau la mama Rodica. La moment nu este îngrijorat de nimic, dar nu vrea să răspundă la întrebări. Tata Iașa pe el nu l-a pălit și nu a strigat la el, el se purta frumos cu el. Nu cunoaște din ce motive a fost la spital, nu știe ce a pățit și nu ține minte dacă î-1 durea ceva, bubiță la cap nu a avut și nici sînge nu a văzut dacă a curs. Pe tata Iașa, nu î-1 ține minte și nu știe dacă a făcut ceva bine, nu știe dacă a făcut ceva rău. Mai spune că, *cu tata Iașa nu se juca pentru că el este rău și l-a pălit cu piatra, piatra a luat-o de jos cu mîna, pe urmă a aruncat-o în cap la el, pe el nu l-a durut cînd i-a aruncat piatra în cap. Cînd l-a lovit cu piatra în cap, el cu tata Iașa era în drum, în drum nu mai era nimeni cînd el a aruncat cu piatra*. Nu știe ce a mai făcut tata Iașa, dar el cu cuțitul i-a tăiat piciorul lui mama Rodica. *El a văzut cînd i-a tăiat piciorul lui mama Rodica și îi curgea sînge.* La el nu a văzut să curgă sînge. Cînd tata Iașa a aruncat cu piatra în el, mama Rodica nu era acasă, era dusă la bunica, nu știe

cum o cheamă pe bunica, dar ea a lovit-o pe mama Rodica peste față și i-a curs sînge. După ce tata Iașa l-a lovit cu piatra în cap el i-a spus mamei Rodica, i-a spus că i-a curs și sînge din buză. Altă dată, tata Iașa era după casă și lovea în casă și strica casa, făcea mîncare și a aruncat mîncarea pe jos. El nu ține minte dacă altă dată tata Iașa a mai strigat la el sau l-a bătut, nu ține minte dacă tata Iașa a bătut-o pe mama Rodica. El nu vrea să se mai întoarcă la tata Iașa, pentru că el l-a pălit cu piatra în cap, nu știe de cîte ori l-a lovit tata Iașa cu piatra, dar mama Rodica nu l-a pălit niciodată. Tata Iașa are o „motoțiclă" și nu a dorit să î-1 „cătăie" cu ea, dar mama Ana o să-i cumpere „ATV". Nu știe ce a făcut atunci cînd i-a curs sînge din buză, nu ține minte dacă a plîns cînd tata Iașa l-a pălit cu piatra în cap. El nu dorește să vorbească cu tata Iașa și nici cu mama Rodica. Cînd el a trăit la mama Rodica acolo nu mai trăia nici un copil cu ei. Declară că nu vreau să mai vorbească, vrea să plece la mama Ana. (f.d.72);

- declarațiile *martorului Stavila Viorica* care a explicat că, este locuitoarea s. Boșcana, r. Criuleni, și deține funcția de primar al comunei Boșcana r-nul Criuleni din 12.12.2024. Astfel cunoaște despre familia cet. Rebezniuc Iacov și a cet. ***** că este o familie social vulnerabilă și se află în situație de risc. Ei au un copil minor ***** născut în anul*****. Precizează că ***** este o persoană invalidă, presupune că este surdomută. Nu poate discuta la ce este întrebată. Ce ține de cet. Rebezniuc Iacov de baștină din s. Dîșcova rl Orhei, este o persoană care consumă abuziv alcool și este și un agresor familiar. Copilul la moment se află într-o familie, adică în grija unui asistent parental profesionist. A menționat că administrația publică locală a înaintat o acțiune în vederea decăderii din drepturile părintești în privința minorului *****. Despre cazul de maltratare a minorului din data de 08.11.2024 a aflat deja în circumstanțele litigiului care este pe rol cu decăderea din drepturile părintești. Aceasta e tot ce poate comunica pe faptul dat. (f.d.78-80);

- declarațiile *martorului Mîțu Valentina* care a explicat că, este domiciliată în mun. Chișinău, str. Sprîncenoaia 1A, care a declarat că: activează în calitate de medic pediatru în cadrul Centrului de plasament și reabilitare pentru copiii de vârstă fragedă din Municipiul Chișinău. Pe faptul maltratării minorului ***** comunică că, la 12.11.2024 aproximativ la ora 15:30 a fost adus la centru de plasament de către Primarul interimar Petrașcu Aliona din comuna Boșcana, un minor de gen masculin pe nume ***** născut la 16.12.*****. Atunci ea a început să îl examineze și a observat că avea mai multe plăgi la nivelul bărbiei nasului și frunții, acestea fiind acoperite cu cruste infectate și dureroase la atingere. Atunci Primarul i-a comunicat că ar fi fost minorul agresat de tatăl lui. Ea ca urmare a organizat să fie copilul hrănit, spălat și de ai fi acordat ajutorul medical corespunzător. După o perioadă de timp în acea zi ea totuși a discutat cu minorul ***** ce a pățit de este cu bubiță, atunci minorul i-a comunicat că a fost lovit cu o piatră de către tatăl său. A menționat, că la examinare, când a venit părinții parentali după el, minorul spunea cu disperare că să nu fie dus înapoi la domiciliul lor unde este tatăl lui care este agresiv. La copil persistă o frică majoră, și pronunța anume numele Iașa. (f.d.81-84);

- declarațiile *martorului Alexeev Galina* care a explicat că, este locuitoarea a s.Boșcana, r-nul
Criuleni, care a declarat că: la 08.11.2024 s-a aflat pe parcursul zilei la domiciliul cu treburi casnice. Fiind la bucătărie, spre seară, ora exactă nu-și amintește, a auzit un zgomot puternic pe stradă din fața casei. Atunci a ieșit din casă să vadă ce s-a auzit. Ieșind din ogradă a auzit strigăt și plânset de copil. Atunci a văzut-o pe ***** cu fiul ei în brațe care plângea tare. Rodica Gori la fel locuiește în comuna Boșcana de aceea o cunoaște. Ea are dereglări de vorbire dar și probabil mintale, nu cunoaște exact. Atunci când a văzut băiatul Gore Vlad era cu fața plină de sânge, unde era cu o plagă în zona buzei dar și a frunții. Atunci ***** era cu telefonul în mână dorea să

solicite intervenția ambulanței, dar dat fiind faptul că ea are defecte de vorbire nu putea comunica și de aceea i-a întins mâna și i-a dat ei telefonul ca să comunice operatorului ce s-a întâmplat și locația exactă. Ca urmare ea după ce a solicitat intervenția ambulanței dar și a poliției a întrebat pe minorul ***** ce s-a întâmplat la care acesta plângând i-a comunicat că a fost lovit de către tatăl lui Iașa. Ca urmare deja venise ambulanța și i-a luat pe ambii la spital. Pe Rebezniuc Iașa î-l cunoaște că locuiește în comuna Boscana si locuiește cu *****. Acesta consumă des alcool. Aceasta e tot ce poate comunica pe faptul dat. (f.d.85-87);

- declarațiile *martorului Russu Cristina* care în esență a explicat că, este locuitoarea a s. Boșcana, r-nul Criuleni, are o soră pe nume ***** care la fel locuiește în com. Boscana r-nul Criuleni. Sora ei are deficiențe în vorbire dar și nu aude, concubinează cu un bărbat pe nume Iacob, ei îi spun Iașa. În luna noiembrie al anului 2024, ziua nu își amintește, dar și circumstanțele exacte din acea seară nu poate concretiza cu exactitate, dar comunică că în acea seara a fost telefonată de către un polițist de la sectorul de poliție, unde a fost anunțată că sora ei ***** împreună cu nepotul ei, adică fiul surorii, ***** care se află în spitalul raional Criuleni pentru acordarea ultimului ajutorul medical necesar. Atunci ea nu a întreprins nimic. Dar a doua zi a sunat-o pe sora ei ***** să vadă mai multe detalii, ce a avut loc în seara zilei anterioare. Atunci i-a răspuns sora dar dat fiind faptul ea are deficiențe în vorbire și auz, sora a transmis receptorul unei doamne. După discuția cu acea doamnă a înțeles că sora ei Rodica se află cu nepotul ei ***** într-o instituție medicală din mun. Chișinău la Centrul Mamei și copilului. Prin urmare ea cu sora ei Gori Anastasia au decis să se deplaseze la spitalul din mun. Chișinău ca să vadă starea nepotului. Când s-au pornit în mun. Chișinău a telefonat pe sora Rodica, la care când a răspuns a auzit gălăgie și și-a dat seama că ea nu se află în spital dar în alt loc. Atunci sora a transmis receptorul unei trecătoare și deja din discuție cu aceasta a înțeles că ea se află la o stație de așteptare din mun. Chișinău, pe ce stradă ea la moment nu își amintește. Atunci a rugat acea doamnă să sune la un echipaj de poliție să vină să o ia pe sora ca să o ducă înapoi la spital. Ulterior așa și s-a întâmplat, sora a fost transportată iarăși la acel spital cu nepotul ei *****. Ajunsă și ea cu sora Gori Anastasia la spitalul din mun. Chișinău, l-a văzut pe nepotul ***** cu fruntea cusută și cu buza crăpată. Atunci a întrebat nepoțelul care avea vârsta de 5 ani ce s-a întâmplat la care el i-a comunicat că l-a bătut Iașa. Atunci a înțeles că nepotul ei a fost bătut de concubinul surorii sale, Iacob. A întrebat-o atunci pe sora prin semne, de ce a fugit din spital la care ea i-a răspuns că Iașa o cheamă acasă și că nepotul ar fi căzut singur jos. Ca urmare sora a fost externată tot atunci din spital, unde pe nepotul ***** l-a luat sora Gori Anastasia la ea, dar pe Rodica a adus-o ea acasă. Ulterior cunoaște că la Primăria com. Boșcana r-nul Criuleni s-a convocat o comisie și s-a decis să fie luat nepotul ei ***** din familia surorii ei ***** și să fie plasat într-o altă familie în siguranță.

Mai comunică că, cunoaște că concubinul surorii, Iacob consumă des alcool și este agresiv, dar și o bate pe sora ei *****. Ce au ei în familie nu cunoaște cu certitudine, dat fiind faptul că nu comunică des cu sora ei Rodica. Asta e tot ce poate comunica pe cazul dat. (f.d.85-87);

-*Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din data de 04.02.2025, înregistrat în R-1 a IP Criuleni cu nr. 46,* conform căruia se constată existența infracțiunii prevăzute de art. 201/1Cod penal în acțiunile lui Rebezniuc Iacov **(**f.d.5);

-*Informația telefonică din data de 08.11.2024 ora 18:02*, conform căreia în SG a IP Criuleni a parvenit informația telefonică de la Dispeceratul Zonal Centru, dispecer Ursu (f.d.6);

-*Raportul de expertiză judiciară nr.202402D2496 din 09.01.2025*, prin care s-a constatat că, la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate pe numele cet.

*****, a.n.***** s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzie cerebrală minoră, plagă contuză regiunea frontală stângă, plăgi contuze ale buzei inferioare pe dreapta, excoriații multiple în regiunea bărbiei; excoriație în regiunea patelei drepte, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui(-or) obiect(-e) contondent(-e) dur(-e), prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică a leziunilor corporale constatate, cauzarea lor în rezultatul căderii corpului de la proprie înălțime este puțin probabil. (f.d.43-45);

-*Fișa de solicitare nr.17828862 din data de 08.11.2024*: conform căreia se constată faptul agresării fizice a minorului *****, a.n.*****, loc. s.Boșcana, r-nul Criuleni, de către tatăl său, Rebezniuc Iacov. (f.d.52-53);

-*Procesul-verbal de examinare din data de 03.03.2025,* conform căruia a fost examinată „Fișa de solicitare nr.17828862 din 08.11.2024", conform căreia la 08.11.2024 ora 18:01 a fost fixată o solicitare de la cet. Alexeeva; adresa solicitării: s.Boșcana, r-nul Criuleni; locul solicitării: stradă; pacientul: *****, în vîrstă de 5 ani; motivul solicitării: copil agresat de către tatăl său; diagnosticul prezumtiv: Traumă cranio-cerebrală acută. Comoție cerebrală. Plagă contuză în regiunea frontală a capului, plagă contuză în regiunea buzei inferioare pe dreapta, plagă contuză a bărbiei.(f.d.54-55);

Instanța reține că, potrivit prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar conform prevederilor alin. (1) şi (2) art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relatate mai sus, instanţa menționează şi prevederile alin. (3) şi (4) art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora *nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată*. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu prevederile alin. (1) art.51 Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Alin.(2) al aceluiași articol enunță că răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform art. 100 alin.(4) al aceluiași cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 389 al. (1) şi (2) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea urmează de menționat că, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri*.

Vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege.

Alin.1). art. 325 CPP prevede că, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*.

Cu referire la componenta de infracţiune prevăzut de art. 201[1] alin. (2) lit.a/1) Cod penal, instanţa de judecată reţine următoarele:

La caz, instanţa de judecată denotă faptul că *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute la art.201[1] din Codul penal are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei, la substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

În cazul modalităţilor agravante prevăzute la lit. a[1], alin. (2), art. 201[1] din Codul penal, în plan secundar, se aduce atingere relaţiilor sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei prin atentarea la sănătatea victimei şi cauzarea vătămării medii a sănătăţii şi integrităţii a minorului.

Obiect material al infracţiunii de violență în familie îl reprezintă corpul și integritatea fizică și/sau psihică a victimei, valori sociale ocrotite de lege și asupra cărora se repercutează nemijlocit fapta de violență comisă de făptuitor. În cazul în care victima este un minor, este reprezentat de integritatea corporală, sănătatea și dezvoltarea fizică, psihică și emoțională a minorului, astfel protejate prin dispozițiile art. 3 și art. 8 din Legea nr. 140/2013 privind protecția specială a a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.)

Din analiza materialului probator administrat în cauză, instanța reține că victimă a infracţiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie răspunderii penale, precum şi potrivit 133[1] Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înţelese: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau *dintre părinţi şi copii*; şi b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În ceea ce privește minorii, instanța reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, noțiunea *copilul aflat în situație de risc* - este cel pentru care evaluarea relevă una dintre situațiile prevăzute la art. 8. De asemenea, *violența împotriva copilului* -cuprinde forme de rele tratamente aplicate de către părinți, reprezentanții legali sau alte persoane, susceptibile de a

produce vătămări actuale sau potențiale asupra sănătății ori dezvoltării minorului, iar *pericolul iminent*- desemnează circumstanțe care indică în mod cert existența unui risc grav asupra integrității fizice ori psihice a minorului.

Totodată, conform art. 8 din Legea nr. 140/2013, autoritatea tutelară locală are obligația de a se autosesiza sau de a înregistra sesizările referitoare la copiii supuși *violenței* și aflați în situație de risc.

Actele de agresiune sau de rele tratamente exercitate de făptuitor aduc atingere directă sănătății, integrității corporale ori dezvoltării victimei, constituind astfel elementul material al faptei ce periclitează valorile sociale fundamentale prevăzute de legislația penală și specială în materie.

Latura obiectivă a infracţiunii de violenţă în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămării ale integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Reieşind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, faptele prejudiciabile de violenţă în familie, se concretizează în orice acţiune sau inacţiune, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale.

Instanța reține că, în speță victima este minor, constatând acțiunea ilicite a inculpatului care a generat sau a fost aptă să genereze o stare de pericol real și concret pentru integritatea fizică, psihică și emoțională a copilului, afectând în mod direct starea sa de sănătate și dezvoltarea armonioasă, astfel cum acestea sunt protejate prin dispozițiile art. 3 și art. 8 din Legea nr. 140/2013. Fapta inculpatului se circumscrie, așadar, noțiunii de violență împotriva copilului și reprezintă un comportament susceptibil de a pune în pericol viața, integritatea și demnitatea copilului.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea inculpatului și rezultatul produs este directă și rezultă din probele administrate în cauză. Caracterul activ, violent și ilicit al conduitei inculpatului se încadrează în elementul material prevăzut de norma de incriminare aplicabilă.

Sub aspectul *laturii subiective,* instanţa conchide că inculpatul a acţionat cu vinovăţie în modalitatea intenţiei directe, conform dispoziţiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârşirea faptei.

Or, instanţa remarcă că infracţiunea incriminată inculpatului este una intenţionată, iar conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă anume prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Rebezniuc Iacov

Aşadar, instanţa subliniază că intenţia de a comite infracţiunea o reprezintă dorinţa, planul inculpatului care a declanşat acţiuni în acest sens, după cum declară personal inculpatul în şedinţă de judecată, dar şi confirmat prin declaraţiile părţilor vătămate la etapa urmăririi penale şi concluziile raportului de expertiză medico-legală.

La fel, în susţinea existenţei intenţiei serveşte comportamentul agresiv a inculpatului, or conform declaraţiilor obţinute la faza urmăririi penale, susţinute de inculpat în şedinţă de

judecată reiesă că inculpatul a acționat cu reprezentarea consecințelor negative asupra victimei care este copil, având cunoștință de vulnerabilitatea acestuia și de incapacitatea sa de a se proteja.

Astfel instanța reține că nu există elemente care să excludă vinovăția, aceasta fiind deplină. Forma de vinovăție caracteristică faptei rămâne intenția, nefiind identificate împrejurări care să justifice sau să înlăture caracterul penal al conduitei.

Sub acest aspect instanța menționează că potrivit probelor administrate și concluzie raportul de expertiză judiciară nr.202402D2496 din 09.01.2025, prin care s-a constatat că, la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate pe numele cet. *****, a.n.***** s-a constatat: *traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzie cerebrală minoră, plagă contuză regiunea frontală stângă, plăgi contuze ale buzei inferioare pe dreapta, excoriații multiple în regiunea bărbiei; excoriație în regiunea patelei drepte, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui(-or) obiect(-e) contondent(-e) dur(-e)*, prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică a leziunilor corporale constatate, cauzarea lor în rezultatul căderii corpului de la proprie înălțime este puțin probabil.

Astfel, reieșind din cele constatate în cadrul cercetării judecătorești privind mecanismul de aplicare a loviturilor și fricțiune în regiunea capului, instanța constată că inculpatul a acționat cu intenția de a provoca leziuni corporale victime minore, direcționând în mod direct loviturile asupra acest.

Având în vedere aceste împrejurări, instanța apreciază că nu se poate considera că leziunile și suferința copilului au fost produse accidental, ci acestea reprezintă un comportament de natură a punerii în pericol a victimei minore. Repetarea agresiunilor poate fi interpretată, de asemenea, ca intenție indirectă (eventuală) a inculpatului de a provoca vătămări sau suferință, justificând încadrarea faptei ca infracțiune continuă în raport cu victime minoră.

Astfel, faptele inculpatului se circumscriu infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie și Legea nr. 140/2013 privind protecția copiilor, fiind incidente dispozițiile legale referitoare la violența repetată asupra victimei și vătămarea corporală ușoară sau gravă, în funcție de gravitatea și numărul agresiunilor.

Instanța apreciază că repetitivitatea acțiunilor și riscul real la care a fost expus victima minoră ***** justifică încadrări juridice mai severe față de simpla afectare colaterală și impune luarea în considerare a acestei circumstanțe în individualizarea pedepsei.

Subiectul infracțiunii în cauză este o persoană fizică responsabilă, care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani. Subiectul prezintă o calitate specială în raport cu victima, întrucât este membru al familiei acestuia.

Potrivit declarațiilor inculpatului și ale părții vătămate, minorul ***** nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu deține capacitate deplină de exercițiu.

Instanța reține că fenomenul *violenței împotriva familiei și (copilului)* reprezintă o problemă majoră de sănătate publică și face parte din politica națională și internațională de protecție și sprijinire a familiei și a copiilor.

Iar pentru respectarea principiilor fundamentale privind drepturile copilului, astfel cum sunt consacrate de Convenția ONU privind drepturile copilului *(ratificată prin Rezoluția Adunării Generale 44/25 din 20 noiembrie 1989), or potrivit art. 19 alin.1) statul are obligația de-a lua toate măsurile legislative, administrative, sociale şi educative corespunzătoare, în vederea protejării copilului împotriva oricăror forme de violenţă, vătămare sau abuz, fi zic sau mental,*

de abandon sau neglijenţă, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv abuz sexual, în timpul cât se află în îngrijirea părinţilor sau a unuia dintre ei, a reprezentantului ori reprezentanţilor legali sau a oricărei persoane căreia i-a fost încredinţat.

Totodată, potrivit art. 3 din Convenția ONU, *interesele copilului trebuie să prevaleze în toate acțiunile care îl privesc,* iar potrivit art. 6 alin. 1*) recunoaşte dreptul la viaţă al fiecărui copil şi obligaţia statului de a asigura creşterea într-o familie non-violentă, prevenind efectele negative ale violenţei asupra dezvoltării psihice şi emoţionale a acestuia.* Or potrivit Hotărîrii a Curtii Europeane a Drepturilor Omului (CEDO) a constatat în cauza (*Eremia şi alţii v. Republica Moldova, a.n. 2013*) că **lipsa măsurilor eficiente de protecție împotriva violenței domestice constituie o încălcare a articolului 3 al Convenției**.

În lumina celor de mai sus, instanța constată că Rebeznicuc Iacov, în raport cu minorul, în condiția conlocuirii și la momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată.

Astfel, analizând cumulul de probe administrate, instanța apreciază că vina inculpatului în comiterea infracțiunii este dovedită în mod integral, iar circumstanțele cazului confirmă îndeplinirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii.

3. ÎNCADRAREA JURIDICĂ.

Analizând cumulul de probe, instanța ajunge la convingerea că vina inculpatului Rebezniuc Iacov a fost dovedită pe deplin în cadrul ședinței de judecată şi acțiunile lui corect încadrate în baza art.201[1] alin.(2) lit.a[1]) Cod penal, după indicii *violența în familie*, *adică acțiunea intențională, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a sănătății, săvârşite cu bună ştiinţă asupra unui minor* în următoarele circumstanțe*:* așa el, la 08 noiembrie 2024, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în strada satului Boșcana raionul Criuleni, unde locuiește împreună cu fiul său ***** a.n.*****, cu care în corespundere cu prevederile art.133[1] Cod penal sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, având intenția de a-i cauza vătămări corporale cât și manifestării unui comportament antisocial, știind cu certitudine și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, a aplicat violență fizică asupra minorului *****, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu mâna pe diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i ultimului conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202402D2496 din 09.01.2025 leziuni corporale ușoare și plagă contuzia regiunea frontală stângă, plăgi contuzie ale buzei inferioare pe dreapta, excoriații multiple în regiunea bărbiei, excoriație în regiunea patelei drepte, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui (-or) obiect(-e) contondent(-e) dur(-e), prin mecanism de lovituri și fricțiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoare a integrității corporale sau sănătății.

4. PEDEAPSA.

Art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal care statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi *un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni*, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. *Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane*. Executarea pedepsei nu trebuie să

cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea măsurii pedepsei instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acesteia.

În speță, s-au prezentat următoarele probe cu privire la personalitatea inculpatului:

Din caracteristica eliberată de către administrația publică locală acesta se caracterizează negativ (f.d.95);

Conform cazierului penal și contravențional rezultă că inculpatul anterior a fost atras la răspundere contravențională și penală (f.d.96-97,98-99);

Potrivit certificatului eliberat de IMSP, CSNr.1 Orhei, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Orhei, acesta nu se află în evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.110,111)

Referitor la recunoașterea vinovăției, instanța nu reține acest fapt drept circumstanță atenuantă, așa cum potrivit pct.35 al Hotărîrii Plenului CSJ nr.13 din 16.12.13 „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364/1 CPP de către instanțele judecătorești", recunoașterea vinovăției nu poate fi valorificată drept o circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Ca circumstanţe atenuante potrivit art.76) Cod penal instanța de judecată a stabilit: *căinţa sinceră.*

Ca circumstanțe agravante, potrivit art.77 Cod penal, instanța de judecată n-a stabilit.

Infracțiunea comisă potrivit art. 16 Cod penal, este calificată ca infracțiune gravă.

Astfel, instanța consideră necesar a aplica inculpatului o pedeapsă penală.

Prin faptul că şi-a recunoscut vina şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la reducerea termenului de judecare a cauzei, la minimalizarea cheltuielilor statului în partea ce ține de cercetarea publică a probelor acuzării.

În conformitate cu art. 8 Cod penal care prevede că, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit alin.(1) al art.80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În speţă, pedeapsa prevăzută de legea penală pentru infracţiunea săvârşită de inculpat în baza art.201/1 alin.(2) lit.a[1]) Cod penal este: muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, „Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia".

În condițiile expuse instanța de judecată reține faptul că inculpatul a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acuzatorul de stat a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an
cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani în baza art. 90 Cod Penal, cu aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Apărătorul şi inculpatul au solicitat o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța, luând în considerație personalitatea inculpatului și anume că acesta a recunoscut vina, totodată ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum şi temeiurile care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului şi așteptările societății față de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, consideră că inculpatului Rebezniuc Iacov urmează să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, ori în opinia instanței cealaltă pedeapsă alternativă mai blîndă prevăzută de art.201[1] alin.(2) lit.a[1]) Cod penal nu va asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare a acestuia.

La această concluzie instanţa a ajuns reieşind din caracterul prejudiciabil al faptei comise, condiţiile concrete de săvîrşire a acesteia, raportate la modul comiterii, timpul şi locul săvîrşirii, dar şi faptul că inculpatul Rebezniuc Iacob conform datelor din cazierul contravenţional anexat la dosar (f.d.96-97) acesta anterior a săvîrşit 18 contravenții, prevăzute de art.69 alin.(1), art.342, 354 alin.(1), art.355 alin.(2) și art.357 alin.(1) Cod contravenţional. Iar conform datelor din registrul informației criminalistice și criminologice anexat la dosar (f.d.98-99) acesta anterior a fost judecat în baza art. 186 alin.1) Cod penal, fiind aplicat institutul împăcării la etapa cercetării judecătorești, ceea ce atestă că are un comportament iresponsabil legat de respectarea legii, prin urmare instanţa consideră că reeducarea sa este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, instanţa consideră că pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii ar fi o sancţiune prea blîndă pentru fapta comisă, ori prin aceasta nu se va atinge scopul pedepsei penale.

În urma reducerii limitelor de pedeapsă şi stabilind noile limite, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui Rebezniuc Iacov este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de ***închisoare pe un termen de 2 ani***, care luând în considerație caracterul crimei comise va fi una echitabilă, ce corespunde principiului proporționalității cât și scopului prevăzut la art. 61 CP, este în coraport cu gravitatea, pericolul social al faptei comise de către inculpat și personalitatea acestuia, fiind o pedeapsă echitabilă.

Pedeapsa aplicată inculpatului urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or, conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Totodată, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 90, alin. (1) Cod penal al R. Moldova, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă

pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei stabilite lui Rebezniuc Iacov poate fi atins fără executarea acesteia, de aceea constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal al R. Moldova, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea perioadei de probațiune va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă, în perioada de probațiune acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că acesta nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Rebezniuc Iacov, fixând pentru el o ***perioadă de probațiune de 2 (doi) ani***, acordîndu-i astfel o şansă în vederea preluării unui model de comportament exemplar şi muncă cinstită, prin care să îndreptăţească încrederea acordată.

5. ACȚIUNEA CIVILĂ.

Potrivit art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Conform art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Astfel, având în vedere că prejudiciul cauzat părților vătămate nu a fost restituit de către inculpați, se explică faptul că, potrivit art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, are dreptul de a intenta acțiune civilă pe calea procedurii civile.

Totodată instanța constată că careva acțiuni civile de către părțile vătămate n-au fost înaintate nici la etapa urmăririi și nici în cadru examinării cauzei în instanța de judecată.

6. CHELTUIELILE DE JUDECATĂ.

În continuare, cu referire la cheltuielile judiciare, asupra cărora procurorul s-a expus, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202402D2496 din 09.01.2025 în sumă totală de 320,00 lei, instanţa menţionează următoarele.

Potrivit prevederilor art.227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor şi asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care

urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, instanța de judecată reține prevederile art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Conform art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat.

Din sensul art.227 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a *expertizei judiciare* sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Alin.(3) al aceluiași articol prevede că instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

La caz, instanța de judecată remarcă că legislatorul i-a acordat disponibilitatea de a obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei, precum și de a-l elibera de plata cheltuielilor judiciare pentru expertiză, total sau parțial, condamnatul în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, prin prisma normelor de drept citate supra, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată în sumă de 320,00 lei, or, luând în considerație faptul că inculpat este tânăr, aptă de muncă, iar suma care urmează a fi încasată din contul acestuia în beneficiul statului nu constituie o sumă impunătoare și nu va influența în mod substanțial asupra situației materiale a acestuia.

7. MĂSURA PREVENTIVĂ.

Conform prevederilor art.395 alin.(1) pct.5 CPP, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanța menționează faptul că, măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi țara, aplicată în privința lui Rebezniuc Iacov Andrei pe un termen de 60 zile, prin ordonanța procurorului din 2205 mai 2025 având termenul expirat la 04 iulie 2025, a încetat de drept la expirarea duratei pentru care a fost dispusă.

În temeiul art. 175 alin.3) punct.(2) întru asigurarea punerii în executare a pedepsei în privința inculpatului Rebezniuc Iacov, instanța consideră necesar a fi aplicată măsura preventivă

– *obligația de a nu părăsi țara* din momentul pronunțării sentinței, aceasta urmând să-şi păstreze existența până la intrarea sentinței în vigoare.

8. CORPURILE DELICTE.

Conform art.385 alin.(1) pct.13) coroborat cu art.162 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța de judecată soluționează ce trebuie să se facă cu corpurile delicte. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunilor vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

În speță, instanța de judecată reține că în cadrul urmăririi penale n-au fost recunoscut corpuri delicte.

În conformitate cu art. art. 80[1] din Codul Penal, art. art. 338- 341, art. 364[1] , art. art. 382, 384-385, 389, art. art. 392-395, art. 397 şi art. 437 alin. (1) pct. 1/4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat Rebezniuc Iacov Andrei în comiterea infracțiunii prevăzută de *art.201[1] alin.(2) lit.a[1]) Cod penal* și i se numește în baza acestei Legi în coroborare cu prevederile art. 80[1] Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani**.**

În temeiul art.72 alin.(3) din Codul penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rebezniuc Iacov Andrei urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Rebezniuc Iacov Andrei se suspendă condiționat conform art. 90 alin.(1) Codul penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art.90 alin.(6) Cod penal al RM, se obligă Rebezniuc Iacov Andrei să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul executării pedepsei urmează a fi asigurat de Biroul de Probațiune în a cărei raze teritoriale se află domiciliul acestuia.

Se aplică în privința lui Rebezniuc Iacov Andrei măsura preventivă - obligația de a nu părăsi țara din momentul pronunțării sentinței, aceasta urmând să-și păstreze existența până la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la Rebezniuc Iacov Andrei, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul. Criuleni s. Boșcana, în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Sentința este cu drept de atac în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul central).

Sentința motivată pronunțată public la 16 decembrie 2025.

Președintele ședinței,
Judecător /*semnătura*/ Adrian Clevada

Copia corespunde originalului:
Judecător Adrian Clevada